

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmando ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

27. Non derelinques animam meam in inferno.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

27. Non derelinques animam meam in inferno.

Descessus
Christi ad
inferos
probatur.

QVia hic locus descensum Christi ad inferos quoad animam, iuxta Symboli Christiani articulum luculenter probat (neque enim liberationem eius ab inferno Propheta prediceret, si ad infernum nunquam descendisset) & quia consequenter tertius & medius quidam locus inter cælum beatorum & infernum damnatorum (quem veterum respectu limbum Patrum antiquitas vocat, nostro respectu purgatorium) necessario conuincitur, quod utrumque horum temporum haeretici pertinaciter negant; propterea Scripturam sacram suis dogmatibus postponentes, textum istum penitus depravarunt. Theodorus Beza in Annotationibus suis, anno 1556. editis, ita hunc locum verit: *Non relinques cadaver meum in sepulchro.*

S. Textus
corrupte-
la per Be-
zam &
Caluinum.

Sed à Flacco Illyrico & Castalione, hominibus quoque haereticis, hoc nomine vehementer flagellatus, in posterioribus editionibus anni 1565. & 1589. versionem quidem correxit, ita vertens: *Non derelinques animam meam apud inferos;* pertinaciter tamē sustinet, inferorum nomine sepulchrū intelligi, animæ vero vocabulo personam vel vitam significari, ut hic sit verborum sensus, *Non derelinques me vel vitam meam in sepulchro;* nec aliud hic dixerit David à Petro citatus, quā quod Psalm. 32. dixit, *Vt eruat à morte animas eorum,*

eorum, & alia eo infame; & rursum Psal. 88.
Quis est homo qui vixit; & non videbit mortem,
eruet animam suam de manu inferi? Sic & hoc
loco Calvinius: *Animam (inquit) non relin-*
quere in inferno, est non permittre vi interitu op-
primatur. Quæ tota impudens & affectata
corruptio tribus potissimum argumentis
refellitur. Primum, quia quum anima sit ^{Refuta-}
^{tur 3. ar-}
^{gumatis.} immortalis, nec morti subiecta, nec sepul-
chro conclusa, absurdissimus sensus est ani-
mam à morte liberare, vel è sepulchro erue-
re. Imò, ait Beza, *vita quodammodo videtur se-*
pulchro obui, quam diu corpus illuc mortuum iacet;
& Calvinius; *Quum homo extinctus in sepulchra*
iaret, sepulchrum dicitur eis vita dominari. Sed
iuxta hanc absurdissimam sententiam nul-
lus iam Sanctorum viueret, quorum in se-
pulchris corpora iacent, & pariter cum cor-
pore interiret anima; nec ab anima homo,
sed à corpore vitam acciperet. Alterum ar-
gumentum est, quia de liberatione è sepul-
chro in proximo membro distinetè Prophe-
ta dixit: *Nec dabis sanctum tuum videre corrup-*
tionem. Quum enim anima & corpore homo
constet, & moriente homine corpus quidem
sepulchro condatur, anima vero ad inferos
descendat, et iam iustorum iuxta veteris te-
stamenti statum; Propheta Messie resurrec-
tionem prædicturus, de utriusque libera-
tione loquitur, quod nec anima apud infe-
ros derelinquenda, nec corpus corruptioni

B dandum

3. dandum fuit. Tertium & potissimum argumentum est, quod vox inferni hoc loco nullo modo sepulchrum potest significare. Nec vox Græca, *άδης*, nec vox Hebreæ, *הַשְׁאֵן* aliudquam infernum significat. Immo nullo alio verbo infernus in utraq; lingua significatur: neque pro sepulchro vspia in tota Scriptura vox Davidica accipitur; quod propere septuaginta interpres semper veterunt, *ἀδέν*, infernum, ut ipse me Beza facietur. Unus apud Osee cap. 13. & Paulum 1. Cor. 15. locus, etiam de Christo loquens, proprietatem verbi à sepulchro distinetam manifestè docet: *Ego mors tua & mors, mors tuus ero ὦ in ferne. Vbi est mors simili tuius? Vbi est, ὦ in ferne, victoria tua?* Canit Propheta duplēm Christi victoriam, mortis ac sepulchri quoad corpus, animæ quoad infernum. Mortem vicit corpore resurgens: infernum vicit, adeoque momordit, quia non suam tantum, sed & omnium iustorum animas inde Christus eripuit. Vnde D. Hieronymus in hunc locum mortem ab inferno distinguens: *Mors (inquit) est qua anima separatur a corpore; infernus locus in quo animæ recluduntur sive in refrigerio sive in paenit, pro qualitate meritorum.* Quod autem aliud sit mors, aliud in se nū, Psalmista demonstrat dicens: *Non est in morte qui in memor fit tuus: in inferno autem quis confitebitur ibi?* Hac ille, proprietatem verbi, *הַשְׁאֵן*, sive inferni, explicans. Idem tamē verbum in-

bum inferni, **בַּיִת**, & Græcè, **ἀδη**, mortem quidem significat eodem cap. Osee 13, *De manu mortis liberabo eos, de morte redimam eos, ut noster interpres bene vertit, non quia illa vocabula propriè mortem denotant, sed quia ante Christi passionem simili hæc duo fiebant, mori & descendere ad inferos.* Cæterum pro sepulchro vox infernus, **ἀδη**, **לֹא נָבֵך**, nunquam accipitur. Sepulchrū Græcè **ταφος**, Hebraicè **קְבֻרָה** vocatur. Quare & omnes paraphrastæ Hébraeorum illam vocem **לֹא נָבֵך** explicant per vocem gehennæ, ut Ia. è ostendit Genebrardus lib. 3. de Trinitate. Denique quum in veteri Scriptura legimus, *Descendam ad filium meum lugens in infernum, & rursum, Deduce is canos meos cum dolore ad inferos, & iterum, Redimet Deus animā meā de manu inferni cùm acceperit me;* tum & illud, *Scio morti trades me, ubi constituta est dominus omni viventi; in his omnibus locis vocabulo **לֹא נָבֵך** infernus ipse seu limbis Patrum designatur, ut in nostris Antidotis Euangelicis latius ostendimus. Sic Psalm. 9. Conuertantur peccatores in infernum **לֹשֶׁאָוֶלֶת** non nisi infernus damnatorum iuxta interpres Hebraeos intelligitur. Iam quod Beza profert ex Psalm. 32. quasi veram huius loci explicationem, *Vt erratā morte animas eorum, & alat eos infame, absurdum & ridiculum est, quum eo in loco nec sit vox **לֹא נָבֵך** quod infernum, sed **רִיחָם** quod propriè mortem**

B 2 significat;

Ad Lue.
cap. 16.

significat; nec de mortuis, sed de viuentibus sermo habeatur. Quod secundo loco profert ex Psalm. 88. *Quis est homo qui viuet, & non videbit mortem, eruet animam suam de manu inferi?* de vero quidem inferno loquitur: sed aperta sententia est, nec corporis morte à quoquam vitari posse, nec anima ad inferos descensum, loquendo de statu veteris populi, sicut ibi Propheta loquitur. Quare Græcus interpres, ἀδεις vertit, non τάπος; infernum, non sepulchrum: ut impudentissimus sit Beza, qui hanc ipsam versionem obseruans, ex ea tamen infert, infernum pro sepulchro accipi: quando vox ἀδεις apud Græcos non magis lapidem quam sepulchrum significet, sed perpetuò locum infernum & subterraneum. Sed hæc est summa Bezae impudentia, & omnium hodie hæreticorum impietas; ne dogma Christianum de descensu Christi ad inferos agnoscant, non solum unum Symboli articulum eradere, sed apertam etiam hanc de Christi anima ad infernum descendente Scripturam indignissimè deprauare.